

זה למעלה מזה, והיו מדברים זה עם זה: בא ונכבר אותו מן העולם. הזדמן להם אותו איש גדול של אגרת בת מחלת, ושמו יוסף השד. אמר להם: זהו קרב הגדול, העלינו של הדור, שבגורת פיו העבירני מהישוב של הארץ, וזהו שמקברים עליו בركיען.

בעוד שהיית הולך, מצאתי את אפס של הגברים הלו. אמרה לבפה הקטנה: אלו הם חביבים קטבים שכחם בפיהם, פביiali אותם אליו ואעשה מהם תבשיל טעים לאחים שלו. עד שבאה, התרכש לנו נס, ונעשה מלפניהם נهر של מים גדול. שמעתי שהיתה אומרת: אמא אמא! הפרפרת הגדולה ששבנו עברה. ובוחת מהן ונצלתני.

ואמר רבי יהושע בן לוי, ביום דור המבול עשה הקדוש ברוך הוא קנה החטים בקנה ארזי הלבנון, ולא היו חזקים וקוצרים, אלא הרום מנשבת, ומנסר החטים למיטה ואוספים אותם, וכל בכל שנה ושנה. לא אמר שחתא, אמר (בראשית כב) עד כל ימי הארץ זרע וקצר וקר וחם וכיון וחרף יום ולילה לא ישבתו. ואמר רבי יהושע, לא נחתם גור דין של דור המבול עד שפשטו ידיהם בגזל.

ובימי דור המבול היה פריה ורבייה הרבה, ומשעה שהיתה האשה يولדת, היי הולכים ושולחים אותם בצדנים, שנאמר (איוב כא) ישלחו בצדן עויליהם וילדייהם בקדון. ולאחר כל זה מה כתיב בהם? (שם) ויאמרו לא סור ממנה ודעתי דרכיך לא חפצנו. עד שנור דין והעבירם מן העולם.

פומין, דא עילאה דרא. והו ממללו דא עם דא, פא ונעבריה מן עליון. איזדמן להו ההוא גבריא רברבא, דאגרת בת מחלת, ושםיה יוסף שידא, אמר להו, שלא דא הוא רביה סגיאה עילאה דרא, כי בגורת פומייה עבירנא מן ישובא דארעא, ודא הוא דמברזי עלייה בركיען.

עד והוינא אזי, אשכחנא אמהון דגיברייא הainon, אמרה לברכת זעירתא, אלין ainon חגביה זעיריה, דחיליהון בפומיהון, אייתי להו גבאי, ונעביד מנהון טעמא דתבשילא לאחוה. עד דאתה, איתרהייש לו ניסא, ואיתעביד מקדמיה נברא דמיא רברבא, שמענא דתנות אמרת, אימא אימא, פרפרא רבאת סברנא עברת, וערקנא מנהון, ואשתזיבנה.

יאמר רבי יהושע בן לוי, ביום דור המבול עשה הקדוש ברוך הוא קנה החטים, בקנה ארזי הלבנון. ולא היה זורעים וקוצרים, אלא הרום מנשבת, ומנסר החטים למיטה, ואוספים אותן. וכן בכל שנה ושנה. לאחר שחתאו, אמר עד כל ימי הארץ זרע וקצר וקר וחם וכיון וחרף יום ולילה לא ישבתו. וקר וחם וכיון וחרף יום ולילה לא ישבתו. ואמר רבי יהושע, לא נחתם גור דין של דור המבול, עד שפשמי ידיהם בגזל,

שנאמר ותפלא הארץ חמס.

ובימי דור המבול היה פריה ורבייה הרבה, ומשעה שהיתה האשה يولדת, היי הולכים ושולחים אותם בצדנים, שנאמר (איוב כא) ישלחו בצדן עויליהם וילדייהם בקדון. ולאחר כל זה מאוי בתיב בהו, (שם כא יד) ויאמר לאל סור ממנה ודעתי דרכיך לא חפצנו. עד שגור דין והעבירם מן העולם.